

Publicerad 2008-03-09 22:30 av twiggy

Smällbär och kärlek

Du sa att du var den siste av ditt slag,
En utdöende sorts människa.

Vi plockade vita stora smällbär,
När vi stampade på dem gav de ifrån sig ett lätt plopp.

När skulle du se mig?
Kanske aldrig, viskade en liten fågel i mitt öra.

Jag skvallrade aldrig,
Trots att jag såg dig när du härom natten målade svanarna svarta
Och befriade innekatterna hos pensionärerna.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren twiggy med Poeter.se id #17066 innehar upphovsrätten